

Dosazení hosté. Tlaky USA. Ty správné názory. Skupiny lidí v ČT a v Českém rozhlase mají politické vazby a zneužívají pozic. Erik Best to pořádně rozjel! (Rozhovor)

- CZ24 News | 8. prosince 2021

ČESKO: Svobodu projevu dnes vytlačuje požadavek správnosti projevu. Často je více než obsah sdělení důležitější, kdo je jeho autorem, co sleduje, komu sdělení prospěje, a koho se naopak dotkne. A díky aktivistům z nevládních organizací, dotovaných často přímo americkou vládou, získávají jednotlivci, nebo i celé skupiny lidí, bleskurychle nálepky dezinformátorů, či něčích agentů, a jsou náhle cenzurováni v médiích, na sociálních sítích, a v prostředí univerzit, kterým dnes ideologie liberální levice dominuje. Pravidelné informační přestřelky jsou však podle analytika Erika Besta podporovány k odpoutání pozornosti od skutečných problémů. V předchozí části našeho rozhovoru Erik Best poznamenal: „Člověk, který má pocit, že může takto ovlivňovat život někoho jiného, často nemá ani přehled o tom, jak funguje skutečný život. A až dojdou peníze, tak tento liberalismus zmizí.“

Martina: Řekněte mi, Eriku Beste, máte také problémy s tím, že když se snažíte fakticky, objektivně, nestranně posoudit situaci třeba mezi Amerikou, Ruskem, a nestranit ani Americe, ani Rusku, že to potom slíznete ze všech stran? A že pro jedny jste protiruský štváč, pro druhé prokremelský slouha? Máte takovou zkušenost?

Erik Best: Jistě. Já mám jednoho nepřítele právníka, který mě zažaloval, a šíří o mně takovéto věci, takže vím, odkud to pochází, a vím, jaký je cíl. Je to součást mediální scény, a není to příjemné, ale tolik mi to nevadí, nebo to na mě nemá vliv, a vím, odkud to pochází. Myslím, že pro někoho, kdo prohlašuje, že má ČR na prvním místě a že si váží svého státu, a tak dále, ale ve skutečnosti tento stát plundruje, je těžké pochopit, že by někdo jako jsem já, opravdu miloval svou zemi, historii, a lituje, že je taková situace, jaká je. Ano, já jsem studoval v Rusku kvůli tomu, že jsem si myslel, že by bylo lepší znát jazyk nepřítele než bojovat někde na frontě, ale situace je bohužel taková kvůli lidem, kteří nemají svůj stát na prvním místě a nejsou schopni, nebo ochotni pochopit, že existují lidé, kterým na státu záleží.

Martina: A teď se musím zeptat, který to u vás je? Česko, nebo Amerika?

Erik Best: Teď by to byla více Česká republika, protože tady hodlám zůstat. Ale je to pro mě těžká volba.

Martina: Vy jste to myslel principiálně, ale přesto jsem se musela zeptat.

Erik Best: Jistě. Tady je termín „antiamerikanismus“ zabarvený, protože to znamená, že když někdo kritizuje Ameriku, tak je to proti Americe. Ale tak to není, to je proti těm, kteří páchají tyhle škody, a to je obrovský rozdíl. A platí to i tady. Když tady někdo kritizuje nějaké machinace, tak to nemusí znamenat, že kritizuje stát, ale jen to, co někdo něco dělá. Takže pro mě je větším zklamáním Amerika, protože vím, jaký byl její potenciál, a lépe chápu její vývoj, sledoval jsem to a zažíval. Ale situace je tady podobná.

Martina: Zmínil jste nějakého člověka, který proti vám něco má, a napadá vaše články.

Erik Best: To je právník Radek Pokorný.

I nejmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkujeme!

CHCI PŘISPĚT

Předsedou Senátu nikdy nebyli takoví aktivisté, jako je nyní pan Vystrčil

Martina: Aha. Ale já jsem spíše mluvila o tom, jak je dnes velmi těžké vyjádřit v svůj názor v novinách. Nedávno psal v Lidovkách novinář Kamberský, jak obrovskou sprchu vulgarit a sprostoty dostal jen při poznámce, ve které napsal, jak je paradoxní, že se šéfkou Sněmovny stane lídryně strany, která by se do Sněmovny, nebýt koalice, vůbec nedostala. A kvůli této poznámce, je to paradox doby, si od nejružnějších lidí vychutnal mnoho nenávisti a sprostoty. Chtěla jsem se zeptat, jestli víte, kde se to bere, že nenávisti už je tolik, že někteří odborníci tuhle ideologickou nenávist označili za psychopatický rys, který od jednotlivců proudí do společnosti? Přišel jste na to, kde se to tady najednou vzalo?

Erik Best: Částečně je to součást vzdělávacího systému, částečně je to věc neziskových organizací, které na to dostávají peníze, částečně jsou to falešné účty, které jsou někým řízeny, a je jich opravdu hodně a jsou dobře organizované, a částečně je to kvůli tomu, že druhá strana není tak dobře organizovaná.

Já také občas zažívám takové sprostoty jako pan Kamberský, ale je to organizované a cílené. Na jedné straně jsou sociální sítě, a na druhé to, kam dotyčný člověk píše. Shodou okolností jsem sloupek pana Kamberského četl, takže vím, o čem mluvíte. On udělal výjimku, protože málokdy míchá to, co je na sociálních sítích, a málokdy to komentuje ve sloupcích. Já jsem úplně stejný, a jenom párkrát jsem komentoval ve svých článcích to, co někdo napsal na internetu. Pokud to člověk umí rozdělit, tak to může fungovat, ale jsou to jiná média a jiné obecnstvo.

Martina: Ano, ale sociální sítě jenom umožňují ventilovat to, co se třeba mnohým lidem odehrává v hlavě. Ale opusťme sociální síť.

Erik Best: Ale velice často jsou to politické, nebo osobní věci, a je za tím nějaký záměr. Ale normální člověk nemůže poznat, jestli to je falešný účet, který řídí nějaká PR agentura, která má 500, nebo 1000 různých účtů. A myslím, že to tak je, a jsou velice dobří v tom, jak aktivovat ne jenom falešné účty, ale i skutečné lidi, kteří mají podobné myšlení. Pro někoho je to součást politického boje, pro někoho nikoli. Pro někoho je to jenom jeho stanovisko, pocit, takže to není vždycky organizované. Ale tyto skupiny umí velice dobře verbovat, používat a aktivovat ty, kteří mají podobné myšlení, nebo podobné cíle.

Martina: To máte určitě pravdu. My se můžeme jenom domnívat, co všechno se pod povrchem sociálních sítí odehrává. Ale když se podívám na jev, který jsme mohli všichni vidět v televizi, tedy na tehdejší šéfkou dolní komory Kongresu Spojených států, Nancy Pelosiovou, na to, jak vystupovala, když mluvila o prezidentu Trumpovi v době, kdy pro něj připravovali impeachment – to byl téměř studijní materiál. Řekněte mi, je to nový jev, nebo bylo toto normální i v době, kdy jste v Americe žil?

Erik Best: Ne, to určitě normální nebylo. Nevím, jestli je to něco, co existuje 8, 12 nebo 16 let, nevím přesně, to bych musel nastudovat, ale je to už takový extrém, že každý má pocit, že musí být součástí toho, co se děje. Přemýšlel jsem o tom, že tady nikdy nebyli předsedové Senátu takoví aktivisté, jako je nyní pan Vystrčil, který je do toho svým způsobem dotlačen, protože pokud bude chtít mít nějakou politickou budoucnost, tak to asi musí dělat. Ale nevzpomínám si, že by pan Přemysl Sobotka, také z ODS, také předseda Senátu, takto mluvil, a to bylo před 12 lety, nebo tak nějak.

Organizace, které podporují a propagují levicově liberální agitaci, dostávají velké finance od USA, EU, a jednotlivci, i politické strany, s tím mohou těžko bojovat

Martina: Vy jste to teď nepřímě naformuloval, čímž jste mi vzal otázku: Chtěla jsem se zeptat, čím to je, že i spousta konzervativních politiků, ať už ve Spojených státech, nebo i u nás, naskakuje na levicově liberální agitku? Vy jste řekl: „Je k tomu dotlačen.“ Kdy se stalo, že má tento směr takovou sílu?

Erik Best: Je to organizované.

Martina: Musíme jim uznat organizační schopnosti.

Erik Best: To ano. Ale také musíte akceptovat, že některé organizace, které tento směr podporují a propagují, dostávají dost velké finance od států, od Spojených států, od EU, od velvyslanectví v Praze. Jsou to veřejné věci. Nevíme přesně, kolik za to dostávají, ale když to propagují celé státy, tak s tím jednotlivci mohou těžko bojovat. Dokonce i politické strany mají potíže, protože to je síla, která je nad nimi.

Martina: Opět bych se musela zeptat: Jak je možné, že si toho konzervativní politici, nebo veřejnost, nevšimla?

Erik Best: Málokdy mluvíme o tom, jak to skutečně funguje. A když o tom mluvíme, tak druhá strana hned řekne, že je to konspirace, nebo nesmysl. Oni jsou velice dobří, vědí přesně, jak mají reagovat, a vědí, jak mají diskreditovat někoho, kdo se nechová tak, jak má. A dokonce i jejich vlastní politici se toho musejí obávat. To není jenom otázka druhého tábora, každý musí být opatrný, a pokud není opravdu silný v kramflecích, tak tomu skoro vždycky podlehne.

Kdo vlastní média a platí novinářům? Kdo má sílu způsobit, že člověk přijde o místo? Tyto síly nejsou vidět, ale jsou velice efektivní a vlivné.

Martina: Erik Best, začal jste téma, co se to děje pod sociálními sítěmi, co je za mnohými účty a zprávami. Tak se pojďme podívat na další trend doby, a to jsou neustálé kauzy, které má vyrábět Rusko, většinou na přímý rozkaz prezidenta Putina, které mají ničit, destabilizovat a poškozovat Západ. Jak se na to díváte?

Erik Best: Já se na to moc nedívám, protože to nečtu. Vím a věřím tomu, že to existuje.

Martina: Před některými se nedá utéct.

Erik Best: To určitě. A také jsem měl rozhovor pro Sputnik, takže jsem svým způsobem toho součástí, ale když mě někdo požádá o rozhovor, tak s tím obvykle souhlasím. Takže myslím, že to je souboj dvou ideologií, států, protivníků, někdo to udělá lépe, někdo hůře. Občas je to vidět více, třeba když je to Rusko, tak na to druhá strana poukazuje, a zatahuje do toho i toho, kdo toho není

součástí. To je velice efektivní politika, pokud je důležité, jestli si něco myslí Putin, nebo někdo jiný, kdo je na Rusko napojen, takže fakt, že jsem studoval v Moskvě, je proti mně stále používán.

Martina: Myslíte, že novináři obecně rádi naskakují na propagandistické hry tajných služeb, a slouží jim? A teď ani neřeším, jestli o své roli užitečných idiotů, s prominutím, vědí, nebo ne. Ale ptám se na míru.

Erik Best: To je těžká otázka, protože člověk často nemůže vědět, jestli daný zdroj mluví na rovinu, nebo ne. A kdybych o tom přemýšlel, tak bych určitě měl párkrát pocit, že jsem byl zneužit. Nic mě nenapadá, ale myslím, že problém je v tom, že čím dál více novinářů do toho jde dobrovolně.

Já říkám, že existuje jenom jedna propaganda v tom smyslu, že propaganda funguje všude stejně, jenom předmět propagandy je jiný, ale způsob je podobný. A jedním z nejefektivnějších způsobů je, když je napadáno nějaké konstatování, změnit hned směr, nebo téma diskuse, což úplně změní směr konverzace, nebo se začne mluvit o úplně něčem jiném.

Martina: To je velmi častý jev, který nyní můžeme pozorovat.

Erik Best: Je to stále znovu. Když něco takového na sociálních sítích rozpoznám, tak s tímto člověkem přestanu komunikovat, protože to už nedává žádný smysl – vždy je možné přijít s něčím novým, a občas jsou to renomovaní novináři. Ale to je další věc. Kdo vlastní média a platí novinářům? Kdo má sílu způsobit, aby člověk přišel o místo? Tyto síly nejsou vidět, málokdo ví, kdo jsou, ale jsou velice efektivní a vlivní. Člověk musí být opatrný, jinak může přijít o místo kvůli tomu, že nehraje hru. A možná je to o něco více vidět tady, než v Americe, ale určitě to platí tam i v Rusku. V každém státě.

Novinařina už skoro neexistuje. A ústavní právníci místo toho, aby objasnili, jak funguje ústava, radí konkrétním politikům, co mají dělat.

Martina: Definoval jste sám pro sebe nějak hranici ve vztahu k médiím? Kde končí kritika politiků, establishmentu, role novinářů, těch hlídajících psů demokracie, a začíná obyčejný ideologický aktivismus?

Erik Best: To je asi poznat na jednotlivých článcích nebo postech na internetu. Ale každý, kdo bere svou práci vážně, o tom uvažuje, a ptá se, jestli spíše nezačal někomu stranit, a jestli to je správná věc, správný postup. A problém je opačný efekt, tedy jak jsme o tom mluvili, že je cílem něčeho dosáhnout, a jakýkoliv prostředek je v pořádku, což ovlivňuje novinařinu do takové míry, že už skoro neexistuje. Existuje, ale ztrácí se, a také je to nyní vidět nejvíce. To nejsou novináři. A ústavní právníci se rozhodli, že budou komentátory, a místo toho, aby objasnili, jak funguje a co znamená ústava, tak už říkají, co má nějaký politik konkrétně dělat.

Nyní se konkrétně mluví o tom, jestli mají zbavit Zemana pravomoci. A slyšíme nikoli, jak funguje ústava, ale jak by se mělo postupovat, a to už je na mě moc. Když je to politický komentátor, který má nějaký názor, tak s tím nemám žádný problém, ale měl bych vědět, že to je politický komentátor, a ne expert, který zneužívá své pozice, aby nás krmil nějakými nesmysly, nebo jeho vlastními názory. A to platí samozřejmě i pro covidové experty, ti to dělají také.

Martina: Já jenom upozorním, že náš rozhovor natáčíme na konci října, takže až ho budeme vysílat, tak nám už třeba budou tyto věci jasné. Máte nějakou metodu, jak rozeznávat články, které vznikají jen proto, ať už to autor ví, nebo ne, aby mlžily, a odváděly naši pozornost od skutečně důležitých věcí? A mají něco společného?

Erik Best: Já každý den čtu New York Times, a tam je to vidět skoro v každém článku. Nejlépe jsem to viděl nedávno: Economist měl na obalu ekonomiku nedostatku, a dost dobře vysvětloval, co to znamená, proč máme nedostatky. Ale to nejdůležitější mi tam chybělo, a to, jestli to Čína, která v tom hraje obrovskou roli, dělá záměrně, jestli je to záměrný útok. To tam nebylo. Takže my tam můžeme zjistit všechno o nedostatcích, ale to nejdůležitější, alespoň podle mého názoru, tam chybí. A často to tak je, může být záměr, nebo jejich chyba.

Ale jestli to vědí, tak to záměrně neuvádějí, abychom nepochopili, že to může být Čína, která na nás útočí. Já to беру tak, už jsem to jednou nebo dvakrát napsal, že proti nám dělá sankce, a my jsme ještě ani nepochopili, co se děje. Novináři pomáhají Číně tím, že nám to nevysvětlují. Myslím, že nejlepší komentátor je ten, kdo vysvětluje, proč někdo něco dělá, a nedává do toho příliš svůj názor. Ale takových komentářů je nedostatek.

Rusko s vědomím USA převezme část Ukrajiny

Martina: Řekl jste, že jsme ještě ani nepochopili, co se děje. A mně se vybavila ještě jedna věta, kterou jste vyřkl před několika lety a která zní až rouhačsky: „Mám pocit, že Amerika nechce stabilitu na Ukrajině.“ Jak jste to myslel? Z čeho jste tak usoudil? Pokud si to stále myslíte.

Erik Best: To je součást boje s Ruskem, protože když Ukrajina nebude stabilní, tak bude konfrontace, a my otevřeně konfrontaci s Ruskem hledáme. Neříkám, že to není dvojsečná zbraň, nebo že to nedělá taky Rusko, o tom vůbec nemluví, a myslím, že ano. Biden už víceméně dává najevo, že to s Ukrajinou nemyslel úplně vážně, a Putin v létě napsal článek o tom, jak Ukrajinci a Rusové jsou jeden národ, a víceméně stanovil podmínky pro to, aby více spolupracovali. A já jsem to pochopil tak, že to je začátek nějakého procesu a že se na tom do určité míry podílejí Američané, to znamená, že Rusko nakonec nějakým způsobem převezme část Ukrajiny, a bude to se svolením Američanů. Kdyby tam stabilita byla celou dobu, tak by se to nemohlo stát, protože by Ukrajina zůstala nezávislá, a Rusko by tuto možnost nemělo.

Martina: To znamená, že Rusko, jestli tomu správně rozumím, že Amerika, aby oslabovala Rusko, záměrně jistými kroky destabilizuje situaci na Ukrajině?

Erik Best: Amerika funguje tak, že má nějakou dobu nějaké záměry, politiku, strategii, a pak tuto politiku mění. 40 let podporovala Čínu, a teď je proti Číně. Samozřejmě ji stále podporujeme, ale jiným způsobem, a politika se mění, a podobnou změnu očekávám, co se týká Ukrajiny. Tu jsme, jako Amerika, podporovali – občas mám problém, že říkám „my Češi“, a občas „my Američané“ – Američané podporovali Ukrajinu, a měli nějaký záměr. A já očekávám, že se tento záměr změní, a oni Ukrajinu přestanou podporovat, a více méně ji dobrovolně odevzdají Rusku. Samozřejmě bude velice kontroverzní, když to někdo uslyší, ale myslím, že tam je tento plán, když už dávají najevo, že Ukrajina do NATO nevstoupí, což je součástí tohoto plánu.

Martina: Takže ve hře velmocí jsou jednotlivé malé státy poměrně nepodstatné, většinou jsou použity.

Erik Best: Já si také myslím, že spolupracují podstatně více, než si umíme představit.

Martina: Spolupracují? Kdo s kým?

Erik Best: Velmoci spolupracují.

Skupiny lidí v České televizi, a v Českém rozhlasu mají politické záměry a vazby, a zneužívají svých pozic

Martina: Eriku Beste, před chvílí jste si povzdechl, že dobrých komentářů, které by pracovaly s fakty, a zasazovaly je do kontextu, je u nás, a nejen u nás, pomálu. Jak v této souvislosti vidíte roli veřejnoprávních médií? Jakou by měli hrát, a jakou roli hrají?

Erik Best: Vidím to tak, že nějaká skupina lidí v České televizi, a menší v Českém rozhlasu, mají nějaké politické záměry a vazby, a zneužívají svých pozic. Někteří z nich by měli být vyhozeni, protože je nehorázné, jak se někteří chovají. U někoho je to jenom tak, že vyslovuje svůj názor, což je proti kodexu České televize i Českého rozhlasu, ale na jiné úrovni je to závažnější, když zneužívají moci, a nasazují hosty, kteří mají určité názory, a občas z toho mají i finanční prospěch. Proti tomu je těžké bojovat. Babiš o tomto problému věděl, ale moc proti tomu nedělal, a když přijde někdo, kdo říká nahlas, že proti tomu chce jít, tak to dělá špatně. Asi víte, o kom mluvím.

Martina: Nechcete být asi konkrétní, že?

Erik Best: Oni jsou kryti mocnými mezinárodními organizacemi, velvyslanectvími, ministerstvem zahraničí, které podporují určitou politiku. A myslí si, že to dělají ve prospěch ČR, ale já myslím, že to tak není a že pracují proti zájmům ČR.

Přijde finanční krize, a když nenapravíme současný systém, tak západní svět totálně prohraje

Martina: To znamená, že všechny tyto instituce, které jste zmínil, tak trochu dálkově řídí naše veřejnoprávní média?

Erik Best: Určitě ovlivňují. Základní problém je, že směr Ameriky je špatný, to znamená, že asi bude finanční krize kvůli tomu, jak se Spojené státy dlouhodobě chovají. Vláda USA v ČR financuje určité instituce, neziskovky, a tak dále, a když bude finanční krize, tak to bude mít vliv i na ČR, protože jsme s tím svým způsobem propojení.

Martina: Víím, že jste říkal, že nechcete říkat prognózy, ale myslíte si, že to je otázka týdnů, let? Kdy bude finanční krize?

Erik Best: To je vždycky nejtěžší. Pravidlem je připravit se, ale nepočítat s tím, že to bude k nějakému datu. Opravdu nevím. Ale je pozoruhodné, že tento finanční svět může vydržet tak dlouho.

Martina: S tak špatnými mechanismy, principy.

Erik Best: Takže to může být příští měsíc, ale spíše si myslím, že to bude nějakým způsobem spojené s covidem, že tyhle dvě věci dohromady tak, jak jsou – výdaje, ničení podnikatelů – jsou spojené. Covid zvětšuje finanční potíže státu i jednotlivců, a oslabuje západní svět. A ten, kdo to kritizuje, je popsán jako člověk, který je proti západnímu světu. Ale je to naopak, když to nenapravíme, tak západní svět totálně prohraje, a východní vyhraje, a to myslím, že málokdo z nás opravdu chce.

Zatím ještě existuje rozdíl mezi Západem a Východem, nebo středem Evropy, takže na tom snad v případě krize budeme lépe, než třeba ve Francii

Martina: Teď jste řekl větu: „Když s tím něco neuděláme.“ Tak to vypadá, že se ještě dá něco dělat.

Myslíte, že ano?

Erik Best: Asi ne, protože není ochota. Kdyby se opravdu nějaká ochota našla, tak by to možná bylo ještě možné, ale myslím, že covid to naopak zhoršuje, protože politici přijdou s tím, že způsob, jak vyřešit covidový problém, je zavřít ekonomiku, a to samozřejmě finančním problémům nepomůže.

Martina: Souběh těchto věcí, ekonomiky a covidových opatření, může mít skutečně dramatické dopady. Proto jste řekl, že celý západní svět řídí boj proti covidu špatně. Přitom máme k dispozici poznatky za dva tisíce let dějin epidemiologie, ale jako by to nebylo nic platné. Copak jsme se z minulosti nic nenaučili? Někdy to vypadá, jako by to byl záměr, a nikoliv selhání.

Erik Best: Je to tak. Je to podobné ekonomice. Podstata ekonomiky je, že když nemáte peníze, tak je nemůžete utratit, ale my jsme vybudovali systém, který tento základní fakt ignoruje. A s covidem jsme totálně ignorovali, že existuje nějaké riziko, a to, jak proti tomuto riziku postupujeme, má nějaké finanční náklady, na které jsme úplně zapomněli, a místo toho, abychom to zakomponovali do situace a analyzovali to, jsme zavřeli ekonomiku. A navíc jsme na to šli špatně, protože jsme nevytipovali, kde je riziko, jak máme léčit pacienty, aby se nedostali do nemocnice. Seznam těchto chyb je obrovský, ale nevidím snahu tuto situaci napravit. A lékař, nebo expert, který jde proti tomu, je automaticky dehonestován, takže je málokdo ochoten proti tomu jít. A takto to pokračuje.

Martina: Řekl jste: „Nedá se predikovat, kdy přijde krize, ale je potřeba se na ni připravit.“ Jak? Jak se vy připravujete na ekonomickou krizi, a na chaos, o kterém říkáte, že přijde?

Erik Best: Doufám, že tady chaos nebude. Mluvil jsem o Americe. Já jsem se na to připravil tím, že jsem se od tohoto chaosu odstěhoval, a to myslím úplně vážně, protože když jsem byl malý, zažil jsem v Americe rasové nepokoje, a to není příjemná záležitost. Mně se na České republice líbí, že jste sice divocí na sociálních sítích, ale ve skutečnosti tak divocí nejste.

Martina: Tak to jsem ráda, že se vám zdáme klidní. Ale přesto se zeptám. Srovnali jsme Ameriku a ČR: Myslíte, že má Evropa má ještě šanci? Že má možnost, aby se v ekonomické krizi, která se předvídá ne jenom v Americe, ale celosvětově, navíc ve spojení s Green Dealem, aby se udržela nad vodou?

Erik Best: Čekal jsem větší rozdělení mezi západními a východními, nebo středními evropskými státy. Ale stále nevíme přesně, jak to dopadne. Zatím toto rozdělení ještě v určitém smyslu existuje, takže na tom tady asi budeme lépe, než ve Francii. Alespoň doufám.

Martina: Eriku Beste, moc vám děkuji za rozhovor, a za to, že jste nám ukázal váš pohled na Ameriku, Evropu a svět. Díky moc.

Erik Best: Já děkuji za pozvání. Děkuji a na shledanou.

ZDROJ: www.kupredudominulosti.cz